

Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου

Πρόλογος

Ταιριάζει σε όσα θα πω παρακάτω, να δανεισθώ το θρηνητικό εκείνο ρητό του προφήτη Ιερεμία και να φωνάξω κι εγώ με οδύνη: «Ποιος θα βάλει στα μάτια μου πηγή δακρύων, για να κλάψουν πικρά το λαό των Χριστιανών μέρα και νύχτα»; Γιατί ποιος μπορεί, αλήθεια, να μην τον κλάψει, όταν σκεφθεί πως, ενώ ο Υιός του Θεού νίκησε με το σταυρικό Του θάνατο όλους τους δαίμονες, οι Χριστιανοί τους αναδεικνύουν πάλι νικητές και τροπαιούχους με τις διάφορες μαγείες τους; Και ποιος μπορεί να μη χύσει πικρά δάκρυα, όταν συλλογισθεί πως, ενώ ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός απάλλαξε από την τυραννία του διαβόλου τον κόσμο και τους Χριστιανούς, αυτοί, με τη μαγεία, τον ξαναφέρνουν στον κόσμο και τον ξανακάνουν τύραννό τους;

Είναι ή δεν είναι, λοιπόν, για κλάματα η τωρινή κατάσταση των Χριστιανών, αφού, με τα μαγικά κατώματα και σατανικά τεχνάσματά τους, αναβιώνουν στην ουσία τη λατρεία των δαιμόνων; Ενώ δηλαδή φανερά λατρεύουν τον αληθινό Θεό, κρυφά τον αρνούνται και λατρεύουν το διάβολο. Το μεγαλύτερο μάλιστα κακό είναι τούτο: Μολονότι χρησιμοποιούν ένα σωρό μαγικά, ούτε που καταλαβαίνουν πως αρνούνται έτσι το Θεό, καταφρονούν το Χριστό και αγκαλιάζουν το διάβολο. Τί μεγάλη πλάνη! Κρυφή και απατηλή, ψυχώλεθρη και θανατηφόρα!

Γι' αυτό, λοιπόν, αποφάσισα να ελέγξω την πλάνη και ν' αποδείξω ότι οι Χριστιανοί ούτε μάγοι πρέπει να γίνονται ούτε κανένα είδος μαγείας να χρησιμοποιούν.

Ο ελάχιστος

Νικόδημος Μοναχός

Τα είδη της μαγείας είναι πολλά.

Αφού ο διάβολος χωρίστηκε από τον ένα Θεό, έπεσε στα πολλά κι έγινε «ποικίλος και πολυμέριστος». Έτσι και τα είδη της κακίας και των μαγικών, που επινόησε και έσπειρε στους ταλαίπωρους ανθρώπους, είναι ποικίλα, σχεδόν αναρίθμητα.

Και να τα βασικότερα είδη:

1. Η καθαυτό μαγεία. Είναι, θα λέγαμε, μια τέχνη, με την οποία καλούνται οι δαίμονες και ερωτούνται και απαντούν, φανερώνοντας άλλοτε κρυμμένους θησαυρούς, άλλοτε ερμηνείες ονείρων και άλλοτε άλλα απόκρυφα. Όσοι ασκούν αυτή την «τέχνη» ονομάζονται μάγοι, και ισχυρίζονται ότι υπάρχουν τρεις τάξεις δαιμόνων: οι εναέριοι, που τους θεωρούν αγαθοποιούς. οι επίγειοι, που τους θεωρούν και καλούς και κακούς. και οι κάτω από τη γη, που τους χαρακτηρίζουν ως κακοποιούς. Στην πραγματικότητα, βέβαια, όλοι οι δαίμονες είναι κακοί και κακοποιοί, ποτέ αγαθοποιοί.

2. Η μαντεία. Ασκείται από τους μάντεις. Αυτοί υπηρετούν τους δαίμονες, χρησιμοποιώντας την παλάμη του χεριού τους ή κάποιες θυσίες ή απατηλά έμπλαστρα ή άλλα παρόμοια μέσα. Οι μάντεις λένε ότι μπορούν να γνωρίσουν το μέλλον.

3. Η γοητεία. Ασκείται από τους γόητες. Ονομάζονται έτσι από τους «γόους» (θρήνους), που κάνουν στα μνήματα, όταν επικαλούνται τους δαίμονες και τους ζητούν να βλάψουν έναν άνθρωπο – να τον παραλύσουν, να τον τυφλώσουν, να τον αρρωστήσουν γενικά. Αυτοί, επίσης, καμώνονται πως βγάζουν και νεκρούς από τον άδη! Στους γόητες ανήκουν κι εκείνοι που «βλέπουν» διάφορα φαντάσματα στους τάφους και, ανοίγοντάς τους, καίνε δήθεν τους βρυκόλακες! Μια κατηγορία αυτών των ανθρώπων, που λέγονται γητευτές, μαζί με τις επικλήσεις των δαιμόνων ανακατεύουν ψαλμούς του Δαβίδ και ονόματα αγίων, του Χριστού, της Θεοτόκου.

4. Η φαρμακεία. Οι φαρμακοί κατασκευάζουν κάποια «φαρμακερά» ποτά είτε για να θανατώσουν κάποιον είτε για να σκοτίσουν το νου του είτε για να τον ελκύσουν σε σαρκικό έρωτα. Αυτά, κατεξοχήν, χρησιμοποιούν οι γυναίκες για να «πλανέψουν» και να τραβήξουν τους άνδρες που θέλουν.

5. Η οιωνοσκοπία. Οι οιωνοσκόποι προλέγουν δήθεν τα μέλλοντα από τον τρόπο που πετούν τα πουλιά, από τις φωνές των ζώων κ.λπ. Τέτοιοι, ουσιαστικά, είναι και οι προληπτικοί: Αυτοί προσέχουν ποιους θα συναντήσουν, όταν μάλιστα πρόκειται να ταξιδέψουν ή να ψαρέψουν ή, τέλος πάντων, να κάνουν κάποια εργασία. Επίσης πιστεύουν στη μοίρα, στην τύχη (το «ριζικό», το «γούρι»), σε οιωνούς, σε ποδαρικά και όνειρα. Θεωρούν άλλες ημέρες καλές και άλλες κακές, όπως λ.χ. τις Τρίτες, και φοβούνται ν' αρχίσουν οτιδήποτε τις «κακές» ημέρες. Το 'χουν «γρουσουζιά» να δώσουν στους γείτονες φως και φωτιά. Προσκυνούν το νέο φεγγάρι. Πιστεύουν σε νεράιδες και καλλικάντζαρους. Περιεργάζονται τις φυσικές αντιδράσεις του σώματός τους και λένε ότι το τάδε θα τους συμβεί, επειδή λ.χ. τους τρώει το χέρι τους ή παίζει το μάτι τους ή βουίζει τ' αυτί τους κ.ο.κ. Όταν θεμελιώνουν σπίτι ή αρχίζουν τη ναυπήγηση πλοίου, σφάζουν στα θεμέλια ή στην καρίνα έναν πετεινό ή πρόβατο ή άλλο ζώο, προσφέροντας έτσι θυσία στο διάβολο.

6. Η αστρολογία. Οι αστρολόγοι λένε ότι οι κατά προαίρεση ενέργειες των ανθρώπων ορίζονται από την κίνηση των άστρων. Στ' αστέρια αποδίδουν τις ορμές της ψυχής και στους σχηματισμούς τους τα διάφορα γεγονότα της ζωής. Απ' αυτά, και με τη συνεργεία των δαιμόνων, μαντεύουν δήθεν το μέλλον, αντιμετωπίζοντας έτσι τ' αστέρια σαν ιδιότυπους «θεούς».

7. Τα φυλαχτά. Τα χρησιμοποιούν οι φυλαχτάρηδες, τυλίγοντας σ' αυτά μεταξωτή κλωστή και γράφοντας ονόματα δαιμονικά. Πολλοί τα κρεμάνε από το λαιμό ή το χέρι τους για να τους φυλάνε από το κακό. Όμοιοι μ' αυτούς είναι κι εκείνοι που φτύνουν στον κόρφο τους, για να εμποδίσουν τάχα με το φτύσιμο τη βασκανία.

8. Οι κλήδονες. Με τους κλήδονες προσπαθούν να «μαντέψουν» δήθεν το μέλλον και το «ριζικό» κάθε ανθρώπου με διάφορους λόγους, κλήσεις και άλλα παρόμοια. Κλήδονες γίνονται μέχρι σήμερα σε πολλούς τόπους, και μάλιστα στα νησιά, στο Γενέσιο του Τιμίου Προδρόμου (24 Ιουνίου). Συνήθως συνδυάζονται και με φωτιές, που τις ανάβουν οι άνθρωποι μπροστά στα μαγαζιά τους και τις περνάνε από πάνω.

Αυτά είναι τα κυριότερα είδη της μαγείας. Υπάρχουν και άλλα πολλά. Τα περισσότερα αναφέρονται στην Αγία Γραφή και σε κανόνες ιερών Συνόδων, (κυρίως της ΣΤ' οικουμενικής).

Γιατί ο Θεός απαγορεύει τα μαγικά;

Καιρός είναι τώρα να πούμε, πως είναι εντελώς απαράδεκτο να γίνονται από τους Χριστιανούς όλ' αυτά τα είδη των μαγικών. Γιατί αν αυτά απαγορεύονταν στους Εβραίους, που ήταν πνευματικά νήπιοι, πόσο μάλλον απαγορεύονται στους Χριστιανούς, τα τέκνα της αλήθειας και της χάριτος του Ευαγγελίου;

Στο Δευτερονόμιο ο Θεός πρόσταζε τους Εβραίους: «Να μη βρεθεί σε σένα (Ισραήλ) κανένας, που να καθαρίζει το γιο του και τη θυγατέρα του με τη φωτιά. κανένας, που να μαντεύει μαντείες, που να προβλέπει τα μέλλοντα με φωνές (κλήδονες) και παρατηρήσεις σημείων (οιωνών). μάγος, που ν' ασχολείται με επαοιδία. εγγαστρίμυθος και τερατοσκόπος, που να καλεί τους νεκρούς» (Δευτ. 18:10). Στο Λευιτικό, μάλιστα, προσθέτει να μην πλησιάζει κανένας εκείνους που κάνουν αυτά τα πράγματα, για να μη μολυνθεί: «Να μην προσκολληθείτε (σε μάγους) και μολυνθείτε απ' αυτούς. εγώ είμαι ο Κύριος και Θεός σας!» (Λευιτ. 19:26,31).

Ο Θεός απαγορεύει τα μαγικά, επειδή οδηγούν τόσο εκείνους που τα χρησιμοποιούν, όσο και εκείνους που τα ζητούν, στην προσκύνηση και τη λατρεία των δαιμόνων. Γι' αυτό και αποτελούν θανάσιμη αμαρτία. Από την άλλη, πάλι, τα μαγικά δεν μπορούν να προσφέρουν καμιά ωφέλεια. «Οι μαντείες και οι οιωνισμοί και τα όνειρα είναι μάταια», λέει η Γραφή (Σειράχ 34:5).

Γι' αυτό το λόγο οι άγιοι Απόστολοι δίνουν εντολή στους Χριστιανούς να μη χρησιμοποιούν κανενός είδους μαγικά: «ου μαγεύσεις, ου φαρμακεύσεις» (Διαταγ. 7,3). «φεύγετε... επαοιδάς, κλήδονας, μαντείας, καθαρισμούς, οιωνισμούς, ορνιθοσκοπίας, νεκρομαντείας, επιφωνήσεις» (ό.π. 2,62).

Σκεφθείτε, Χριστιανοί, πως όταν λάβατε το άγιο Βάπτισμα, σας ρώτησε ο ιερέας – ή μάλλον ο ίδιος ο Χριστός: «Αποτάσση τω σατανά και πάσι τοις έργοις αυτού και πάση τη λατρεία αυτού και πάση τη πομπή αυτού;». Και ο καθένας από σας, με το στόμα του αναδόχου του, απάντησε: «Αποτάσσομαι». Όχι μόνο το σατανά, αλλά και όλα τα έργα του και τη λατρεία του και την πομπή του. Αλλά ποια είναι η λατρεία του σατανά; Ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων απαντάει, πως είναι οι μαντείες, οι φαρμακείες και όλα τα άλλα είδη των μαγικών, που απαριθμήσαμε. Και ποια είναι η πομπή του; Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει, πως είναι τα θέατρα, οι ιπποδρομίες, οι κλήδονες και κάθε αμαρτία.

Δεν καταλαβαίνετε λοιπόν, αδελφοί, πως για εκείνη την ομολογία και υπόσχεσή σας την ώρα του αγίου Βαπτίσματος, θα σας ζητηθεί λόγος την ημέρα της Κρίσεως; Δεν ξέρετε ότι πρέπει να τηρήσετε απόλυτα τη συμφωνία, που κάνατε με το Θεό; Πώς αφήνετε το Χριστό και πηγαίνετε στους μάγους και τις μάγισσες, δηλαδή στον ίδιο το διάβολο;

Αυτός ο λόγος «αποτάσσομαί σοι, σατανά, και πάση τη λατρεία σου και πάση τη πομπή σου», ας είναι πάντα στο στόμα σας και στο νου σας, σαν χαλινάρι και εμπόδιο από κάθε είδος μαγείας. Αυτός ο λόγος θα σας κάνει να μη φοβάστε τα «κακά συναπαντήματα»(!) των ανθρώπων, ούτε κρωγμούς και πετάγματα πουλιών και άλλα παρόμοια, όταν βγαίνετε από το σπίτι σας. Αυτός ο λόγος, συνδυασμένος με το σημείο του Σταυρού, θα σας κάνει να μη φοβάστε ούτε τον ίδιο το διάβολο με όλη του τη δαιμονική παράταξη. Μόνο μην παύετε να τον επαναλαμβάνετε παντού και πάντοτε, όπως συμβουλεύει η χρυσόλαλη γλώσσα του αγίου Ιωάννου: «Παρακαλώ να μένετε καθαροί από την απάτη της μαγείας, έχοντας σαν στήριγμα αυτό το λόγο. Και όπως δεν θα πηγαίνατε ποτέ στην αγορά χωρίς ρούχα ή παπούτσια, έτσι να μην πηγαίνετε πουθενά και χωρίς να λέτε, ξεκινώντας, τη φράση: «Αποτάσσομαί σοι, σατανά, και τη πομπή σου και τη λατρεία σου, και συντάσσομαί σοι. Χριστέ». Ποτέ μη βγεις από την πόρτα του σπιτιού σου χωρίς τα παραπάνω λόγια. Γιατί είναι το στήριγμά σου, το όπλο σου, το άπαρτο κάστρο που σε περιτειχίζει. Παράλληλα σφραγίσου και με το σημείο του Σταυρού. Έτσι, όχι μόνο άνθρωπος, μα ούτε κι αυτός ο διάβολος δεν θα μπορέσει να σε βλάψει, βλέποντάς σε παντού μ' αυτή την πανοπλία».

Γιατί οι Χριστιανοί έπεσαν στα μαγικά.

Η αιτία που οι σημερινοί Χριστιανοί έπεσαν στα έργα του διαβόλου, και μάλιστα στα μαγικά, είναι το ότι δεν συλλογίζονται τις υποσχέσεις εκείνες που έδωσαν στο Χριστό όταν βαπτίσθηκαν, αλλά τις ξέχασαν και τις έσβησαν τελείως από τη μνήμη τους και την καρδιά τους. Γι' αυτό και πραγματοποιούνται σ' αυτούς τα λόγια που είπε ο Κύριος: «Όταν το ακάθαρτο πνεύμα (το δαιμόνιο) βγει από τον άνθρωπο, περιδιαβαίνει σε τόπους άνυδρους ζητώντας ανάπαυση, μα δεν βρίσκει. (Γιατί ανάπαυση βρίσκει μόνο όταν κυριεύει τον άνθρωπο και του κάνει κακό). Τότε λέει: «Ας γυρίσω πάλι στο σπιτάκι μου (δηλαδή στην καρδιά του ανθρώπου), απ' όπου έφυγα». Κι όταν έρθει, βρίσκει το σπίτι αφύλαχτο, σκουπισμένο, στολισμένο, έτοιμο. (Βρίσκει δηλαδή τον άνθρωπο αμέριμνο και διατεθειμένο να τον δεχθεί πάλι). Τότε πηγαίνει, φέρνει κι άλλα επτά δαιμόνια, πονηρότερα μάλιστα, μπαίνει μαζί τους στην καρδιά του ανθρώπου και κατοικεί εκεί μόνιμα πια. Έτσι η κατάσταση του ανθρώπου γίνεται τελικά χειρότερη απ' ό,τι ήταν πριν (κι από το Βάπτισμα!).» (Ματθ. 12:43-45).

Όσοι λοιπόν Χριστιανοί ασχολούνται με τα μαγικά, διώχνουν από τις καρδιές τους τη θεία χάρη, το Πνεύμα το Άγιο, και βάζουν μέσα τους το ακάθαρτο πνεύμα, το δαιμόνιο. Με τη δαιμονική ενέργεια τότε, κάνουν κάθε τι σατανικό και περίεργο.

Πώς μπορούν, επομένως, όσοι ασχολούνται με τα μαγικά, να είναι ή να λέγονται Χριστιανοί; Χριστιανοί και μάγοι; Χριστιανοί και δαιμονολάτρες; Ανήκουστο! Αδύνατο! Πώς να συμφωνήσουν το φως με το σκοτάδι, τα τέκνα του Θεού με τα τέκνα του διαβόλου;... Μάταια λένε αυτοί οι άνθρωποι πως είναι Χριστιανοί. Με τα λόγια μόνο είναι Χριστιανοί, μα με τα έργα τους προδότες του Χριστού, ασεβείς ειδωλολάτρες και σατανολάτρες.

Οι δαίμονες δεν θεραπεύουν αλλά θανατώνουν.

Αλλά τί προφασίζονται μερικοί Χριστιανοί; Εμείς, λένε, καταφεύγουμε στους μάγους (δηλαδή στους δαίμονες!) επειδή

α) βρίσκουμε γιατροιά στις αρρώστιες μας,

β) μαθαίνουμε το μέλλον και άλλα κρυφά πράγματα,

γ) φοβόμαστε τους δαίμονες και θέλουμε, διαμέσου της μαγείας, να τους εξευμενίσουμε.

Απαντούμε λοιπόν σ' αυτά:

α) Μόνο ο Θεός θεραπεύει αληθινά.

Ανόητε άνθρωπε, καταφεύγεις στους μάγους για να γιατρευτείς; Και πιστεύεις, πως ο διάβολος θα γιατρέψει πραγματικά την αρρώστια σου; Εκείνος «ανθρωποκτόνος ην απ' αρχής» (Ιω. 8:44), και θανάτωσε όλο το γένος των ανθρώπων. Πώς τώρα θα γίνει γιατρός σου; Δεν είδες, που οι δαίμονες δεν μπόρεσαν να γιατρέψουν ούτε τους δικούς τους μάγους από τις πληγές που τους προξένησε ο Μωυσής στην Αίγυπτο; (Εξόδ. 9-11). Και τώρα θα κάνουν καλά εσένα; Και αν οι δαίμονες δεν λυπούνται την ψυχή σου, πώς θα λυπηθούν το σώμα σου; Αστεία πράγματα! Γιατί δεν υπάρχει τίποτα γλυκύτερο για το διάβολο από το να τυραννάει τον άνθρωπο με κάθε τρόπο. Ευκολότερο είναι να δώσει κρύο ή φωτιά και φλόγα το χιόνι, παρά να γιατρέψει ο διάβολος πραγματικά. Ούτε μπορεί ούτε θέλει ούτε ξέρει πώς να γιατρεύει. Αλλά κι αν υποθεθεί ότι και μπορεί και θέλει και ξέρει, όμως, αν δεν του επιτρέψει ο Θεός, από μόνος του δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

Πίστεψε λοιπόν, αδελφέ, ότι μόνο ο Θεός είναι ο αληθινός γιατρός ψυχών και σωμάτων. Οι μάγοι και οι δαίμονες γιατρεύουν όχι στ' αλήθεια αλλά φανταστικά. Μα κι αν θελήσουν να γιατρέψουν το σώμα σου με παραχώρηση του Θεού, να ξέρεις ότι το γιατρεύουν με σκοπό να θανατώσουν την ψυχή σου. Πώς; Τραβώντας σε από την πίστη του Χριστού και πείθοντάς σε να πιστεύεις σ' εκείνους. Ποια λοιπόν η ωφέλειά σου, αν εδώ έχεις πρόσκαιρη υγεία, εκεί όμως κολαστείς αιώνια; Να χαθεί τέτοια υγεία! Να χαθεί τέτοια ζωή!

Ο διάβολος, αδελφοί μου, είναι ένας φαράς πολύ πανούργος. Βάζει μικρό δόλωμα και θέλει να πιάσει μεγάλο ψάρι. Με χαρά σας δίνει λίγη υγεία, μόνο και μόνο για να σας στερήσει τον παράδεισο, για να σας κολάσει αιώνια!

Πώς μπορείτε λοιπόν, για το παραμικρό πρόβλημα, να εγκαταλείψετε το γλυκύτατο Χριστό – τον ποιητή, το λυτρωτή, τον αληθινό γιατρό σας – και να πηγαίνετε στον καταραμένο διάβολο – το φονιά και τύραννό σας; Πώς σας κάνει καρδιά να καταφρονείτε τόσους αγίους, που είναι φίλοι και ευεργέτες και θεραπευτές σας, και να καταφεύγετε στους μάγους και τους δαίμονες, που είναι οι πιο άσπονδοι εχθροί σας;

Μα πιστεύετε στ' αλήθεια, πως αυτά που κάνει μια αλλοπαρμένη κακόγρια, μια τσιγγάνα, μια μάγισσα, δεν μπορεί να τα κάνει και ο Χριστός; Πιστεύετε πως με τα κάρβουνα και τα πέταλα και τα διαβολικά φυλαχτά δεν έχουν ίση τουλάχιστο δύναμη ο Σταυρός, ο αγιασμός και τα άλλα σωτήρια και ιαματικά μέσα της πίστεώς μας; Αχ, αχάριστα πλάσματα! Αχ, γενεά άπιστη και σκληρόκαρδη! Πόσο δικίο έχει ο Χριστός μας να λυπάται και να φωνάζει παραπονετικά μαζί με τον προφήτη Ησαΐα: «Άκουε, ουρανέ, και ενωτίζου, γη... υιούς εγέννησα και ύψωσα, αυτοί δε με ηθέτησαν» (Ησ. 1:2).

Για να μη λυπάται λοιπόν ο Ιησούς εξαιτίας σας, για να μη φαίνεστε κι εσείς αχάριστοι στο μεγάλο αυτόν Ευεργέτη σας, σας παρακαλώ αδελφοί μου, μην πηγαίνετε σε μάγους και μάγισσες και τσιγγάνες. Κι όταν αρρωσταίνετε, να προστρέχετε στο Χριστό με ζωντανή πίστη και να ζητάτε απ' Αυτόν τη γιατρεία σας. Γιατί Αυτός είναι ο φιλόστοργος πατέρας σας. Κι αν σας έδωσε την αρρώστια, σας την έδωσε για να δοκιμάσει την υπομονή σας, για να σας στεφανώσει περισσότερο και για να δει αν τον αγαπάτε γνήσια. Να προστρέχετε ακόμα στην Κυρία Θεοτόκο, που θεραπεύει τους ασθενείς και παρηγορεί τους λυπημένους. Να προστρέχετε, τέλος, στους αγίους Πάντες και να τους παρακαλείτε με θέρμη. Έτσι θα πετύχετε την αληθινή θεραπεία σας.

Κι αν όμως δεν βρείτε την πολυπόθητη υγεία, κι αν ο Θεός σας αφήσει να ταλαιπωρείστε, επειδή αυτό συμφέρει την ψυχή σας, και πάλι πρέπει να στέκεστε ανδρείοι και στερεοί

στην πίστη. Χίλιες φορές να προτιμήσετε το θάνατο, παρά να καταφύγετε σε μάγους και ν' αρνηθείτε έτσι το Χριστό.

β) Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα απόκρυφα.

Όσοι θέλουν να μάθουν το μέλλον ή διάφορα κρυφά πράγματα, ας γνωρίζουν, ότι μόνο ο Θεός ξέρει όλα τ' απόκρυφα και μόνο ο Θεός προγνωρίζει τα μέλλοντα. Οι άγγελοι και οι άνθρωποι γνωρίζουν κάποτε τα μυστικά αυτά πράγματα, όχι όμως από μόνοι τους, αλλ' από αποκάλυψη του Θεού. Οι μάγοι και οι δαίμονες, πάντως, επειδή είναι σκοτισμένοι και δεν έχουν το φωτισμό του Θεού, δεν μπορούν να γνωρίζουν τίποτε κρυφό, ούτε τι μέλλει να συμβεί στον κάθε άνθρωπο. Γιατί ο άνθρωπος είναι αυτεξούσιος. Αν θέλει, κλίνει στο καλό. αν δεν θέλει το καλό, κλίνει στο κακό. Άρα είναι άγνωστη η εξέλιξη και κατάληξή του. Γι' αυτό και ο Θεός περιγελά τη Βαβυλώνα, που οι κάτοικοί της πίστευαν στους αστρολόγους και τους δαίμονες, και της λέει: «Ας σε σώσουν τώρα οι αστρολόγοι, ας προβλέψουν τί πρόκειται να σου συμβεί!» (Ησ. 47:13).

Προγνωρίζουν, βέβαια, πολλά οι δαίμονες, αλλά τα εξωτερικά και φυσικά, συμπεραίνοντας τα γεγονότα από τους νόμους της φύσεως. Όπως, άλλωστε, και πολλοί άνθρωποι σοφοί και επιστήμονες. Αυτά όμως που βρίσκονται στο βάθος της καρδιάς του ανθρώπου και εξαρτώνται από την προαίρεσή του, μόνο ο Θεός τα γνωρίζει με ακρίβεια. Εκείνοι συμπεραίνουν μερικά από τις κινήσεις του σώματος και την εξωτερική συμπεριφορά του ανθρώπου. Έτσι, και όσα φαίνονται να προγνωρίζουν, τα γνωρίζουν σκοτεινά, ασαφή και λοξά. Γι' αυτό και οι χρησμοί των μαντείων ήταν διφορούμενοι, και μπορούσαν να ερμηνευθούν και έτσι και αλλιώς.

Ας έρθουν τώρα εδώ οι Χριστιανοί, που πηγαίνουν στους μάντεις και τις μάντισσες είτε για να τους πουν το μέλλον είτε για να τους εξηγήσουν τα όνειρά τους είτε για να τους φανερώσουν χαμένα πράγματα ή κρυμμένους θησαυρούς. Ας έρθουν, λέω, για να τους πω ό,τι είπε κι ο προφήτης Ησαΐας κάποτε στον Ισραήλ: Ανόητοι άνθρωποι, ως πότε θα κουτσαίνετε κι από τα δυο σας πόδια; Ως πότε θα πιστεύετε και στο Χριστό και στους μάντεις, δηλαδή τους δαίμονες; Γιατί αν πιστεύετε πως ο Χριστός, ως Θεός που είναι, γνωρίζει τα πάντα και τα φανερώνει σε όσους Εκείνος θέλει, πώς τρέχετε στους μάντεις; Αν, αντίθετα, πιστεύετε πως οι μάντεις έχουν την γνώση της αλήθειας, πώς προσκυνάτε το Χριστό και ονομάζεστε μάταια Χριστιανοί; Δεν ξέρετε, πως δεν μπορείτε να δουλεύετε σε δυο κυρίους;

Γιατί όμως, θα ρωτήσετε, κάποτε βγαίνουν αληθινά μερικά πράγματα, που προλέγουν οι δαίμονες;

α) Επειδή δεν πιστεύετε ακράδαντα στον Κύριο και μόνο, αλλά και στους δαίμονες. Έτσι, για την απιστία σας, ο Θεός παραχωρεί να γίνονται αυτά που εκείνοι προλέγουν.

β) Επειδή, πηγαίνοντας στους δαίμονες και ζητώντας τη βοήθειά τους, γίνεστε μόνοι σας δούλοι του διαβόλου, μπαίνετε κάτω από την εξουσία του. Έτσι, μπορεί πια να σας κάνει ό,τι θέλει. Άρα, ό,τι σας πει το πραγματοποιεί κιόλας, όπως ένας κακούργος που σκλαβώνει κάποιον άνθρωπο: αν του πει ότι θα ζήσει, θα ζήσει. αν του πει πως θα πεθάνει, θα πεθάνει. Γιατί είναι στο χέρι του κακούργου να κάνει είτε το ένα είτε το άλλο. Λέει σχετικά ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Ας υποθέσουμε, πως ένα βασιλόπουλο εγκαταλείπει το παλάτι του, πάει σε τόπο έρημο και μπαίνει θεληματικά κάτω από την εξουσία ενός λήσταρχου. Πες μου, μπορεί αυτός ο λήσταρχος να του πει από πριν με βεβαιότητα αν θα ζήσει ή θα πεθάνει; Και βέβαια μπορεί! Όχι όμως επειδή προείδε το μέλλον, αλλ' επειδή, έχοντας γίνει

πια κύριος του βασιλόπουλου, έχει τη δυνατότητα να του κάνει ό,τι θέλει – είτε να το θανατώσει είτε να του χαρίσει τη ζωή».

Γι' αυτό, αδελφοί μου Χριστιανοί, μην πιστεύετε στην πρόγνωση των δαιμόνων, γιατί στην πραγματικότητα δεν προγνω ρίζουν τίποτα. Στον Κύριο μόνο να έχετε πίστη βαθιά, κι Εκείνος θα σας φανερώσει εκείνα που πρέπει να γνωρίζετε.

γ) Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να φοβούνται το διάβολο και τους δαίμονες.

Γιατί, Χριστιανοί μου, με τα διάφορα μαγικά κάνετε τα χατήρια του διαβόλου; Αυτός δεν έχει εξουσία και δύναμη να προκαλέσει ούτε τον παραμικρό πειρασμό. Αφ' ότου ο Χριστός σαρκώθηκε, ο διάβολος έχασε την τυραννική του εξουσία. Ο ενανθρωπήσας Κύριος του συνέτριψε την κεφαλή κι άφησε μόνο την ουρά του να σαλεύει, έτσι, για να γυμνάζονται και να στεφανώνονται οι πιστοί. Τώρα μόνο με απάτες παγιδεύει τους ανθρώπους στην κακία και όχι τυραννικά, όπως πριν. Δηλαδή μόνο κακές σκέψεις μπορεί να μας βάζει, αλλ' από τη δική μας θέληση εξαρτάται αν θα τις δεχθούμε ή θα τις διώξουμε. Κανένας πειρασμός, πάντως, δεν μπορεί να συμβεί στον άνθρωπο, αν δεν το επιτρέψει ο Θεός. Μάταια, λοιπόν, καλοπιάνετε τους δαίμονες με τις μαγείες, γιατί δεν μπορούν να κάνουν τίποτα χωρίς την άδεια του Θεού.

Πώς τιμωρεί ο Θεός τους μάγους και όσους προστρέχουν σ' αυτούς.

Μετά απ' όσα είπαμε, είναι ευνόητο γιατί ο Θεός τιμωρεί αυστηρά όσους ασχολούνται με τα μαγικά ή τα χρησιμοποιούν.

Στην Παλαιά Διαθήκη πρόσταζε να θανατώνονται με λιθοβολισμό όσοι γίνονταν μάγοι, φαρμακοί κ.λπ. (Λευιτ. 20:27). Αλλά και πλήθη ολόκληρα ανθρώπων, πόλεις μεγάλες και ένδοξες, παραδόθηκαν σε πείνες και σφαγές και αφανισμούς εξαιτίας των μαγικών, όπως η Νινευί (Ναούμ 3:1), η Βαβυλώνα (Ησ. 47:1-9), ακόμα και η Ιερουσαλήμ (Ιερ. 14:14).

Η Εκκλησία μας, επίσης, ορίζει μεγάλες τιμωρίες (επιτίμια). Για παράδειγμα, η ΣΤ' Οικουμενική Σύνοδος (ξά' καν.) κανονίζει με εξάχρονη αποχή από τη θεία Κοινωνία, όσους καταφεύγουν σε μάντεις, όσους «λένε τη μοίρα» και όσους κάνουν γητέματα. Αν επιμείνουν στα πονηρά τους έργα, τους χωρίζει τελείως από την Εκκλησία.

Η τοπική Σύνοδος της Αγκύρας (κδ' καν.) κανονίζει με πέντε χρόνια στέρηση της θείας Κοινωνίας, όσους φέρνουν μάγους στα σπίτια τους, για να βρουν τα μάγια που τους έκαναν άλλοι.

Ο Μέγας Βασίλειος (ξε' καν.) βάζει τους γόητες και φαρμακούς στην ίδια μοίρα με τους φονιάδες, επιτιμώντας τους με εικοσάχρονη αποχή από τη θεία Κοινωνία.

Πώς να φυλάγονται οι Χριστιανοί από τα μαγικά.

Για να φυλάγεσθε από τα μαγικά και την ενέργεια των δαιμόνων, να έχετε όλοι – μικροί και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες – κρεμασμένο στο λαιμό σας τον τίμιο Σταυρό. Τρέμουν οι δαίμονες τον τύπο του Σταυρού και φεύγουν μακριά όταν τον βλέπουν. Άλλωστε, όπως ομολόγησαν οι ίδιοι στον άγιο Ιωάννη τον Βοστρινό, που είχε εξουσία κατά των ακαθάρτων πνευμάτων, τρία πράγματα φοβούνται περισσότερο: το Σταυρό, το άγιο Βάπτισμα και τη θεία Κοινωνία.*

Να έχετε επίσης στο σπίτι σας, αλλά και μαζί σας, το άγιο Ευαγγέλιο. Και φυσικά να το μελετάτε. Σ' όποιο σπίτι υπάρχει ευαγγέλιο δεν μπαίνει ο διάβολος.

Τα ανδρόγυνα, για να μη φοβούνται το «δέσιμο», πριν παντρευτούν πρέπει να

εξομολογούνται, να νηστεύουν τρεις ημέρες, να συνδυάζουν το μυστήριο του γάμου με την τέλεση θείας Λειτουργίας και να μεταλαμβάνουν έτσι τα άχραντα Μυστήρια. Προπαντός τα ανδρόγυνα να έχουν πίστη στέρεη και ακλόνητη στον Κύριο, κι Αυτός θα διαλύσει τις ενέργειες των δαιμόνων.

Αν, για την ολιγοπιστία μερικών Χριστιανών, οι δαίμονες παρουσιάζουν διάφορα φαντάσματα, είτε σε τάφους είτε σε σπίτια είτε αλλού, να καλείται ιερέας, να γίνεται αγιασμός και να ραντίζεται ο τόπος. Έτσι, με τη θεία χάρη, διαλύεται κάθε δαιμονική ενέργεια.

Τέλος, όταν ένας Χριστιανός πρόκειται να χτίσει σπίτι ή να κατασκευάσει καΐκι κ.τ.ό., ας προσκαλεί έναν ιερέα να του κάνει αγιασμό και να διαβάσει την κατάλληλη για την περίπτωση ευχή της Εκκλησίας μας.

Επίλογος

Οι μάγοι, οι μάγισσες και όσοι καταφεύγουν σ' αυτούς, δεν έχουν θέση στη βασιλεία των ουρανών. Χάνουν τον παράδεισο. Και πού στέλλονται; Αλλοίμονο! Στην αιώνια κόλαση μαζί

με τους άπιστους, τους ασεβείς και τους ειδωλολάτρες (Αποκ. 21:8). Να πω και κάτι φοβερότερο; Θα κολάζονται χειρότερα κι από τους ειδωλολάτρες. Γιατί αυτοί, όπως γεννήθηκαν στην ασέβεια, έτσι και πέθαναν. Δεν βαπτίσθηκαν στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Δεν πίστεψαν στο Χριστό. Οι Χριστιανοί όμως, οι βαπτισμένοι, που έγιναν παιδιά του Θεού «κατά χάριν», που τράφηκαν με το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου, πώς τόλμησαν κατόπιν και τα καταφρόνησαν και τ' αρνήθηκαν και καταπαύστηκαν με τα μαγικά;

Για την αγάπη του Χριστού, λοιπόν, και για τη σωτηρία της ψυχής σας, φυλαχθείτε, αδελφοί μου, φυλαχθείτε από τη μαγεία. Και πάλι σας λέω, φυλαχθείτε! Μην πηγαίνετε σε μάγους και μάγισσες. Σ' όλες τις περιστάσεις και για όλες σας τις ανάγκες να προστρέχετε στη βοήθεια του Θεού, στην προστασία της Θεοτόκου και στις πρεσβείες των αγίων. Έτσι, κι από τις ασθένειες και τις ανάγκες σας θα ελευθερωθείτε, και από την αιώνια κόλαση θα λυτρωθείτε, και την ουράνια βασιλεία θα κληρονομήσετε, «ης γένοιτο αξιωθῆναι πάντας ημάς χάριτι του Χριστού. Αμήν».

* Σ.τ.Ε.: Ας σημειωθεί ότι το σημείο του Σταυρού, τα μυστήρια και τα υπόλοιπα αγιαστικά μέσα της Εκκλησίας μας, δεν ενεργούν με μαγικό τρόπο, αλλά χρειάζονται τη βαθείά μας πίστη και τον πνευματικό μας αγώνα κάτω από την καθοδήγηση ενός Πνευματικού (Ιερέως). Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις, όλα τα αγιαστικά μέσα της Εκκλησίας μένουν ανενέργητα. Όπως επίσης ανενέργητα μένουν και στις περιπτώσεις εκείνες, που τα χρησιμοποιούν οι διάφοροι μάγοι. Αυτοί, προκειμένου να «θολώσουν τα νερά» και να παραπλανήσουν τα αφελή θύματά τους, χρησιμοποιούν σταυρούς, εικόνες, κεριά, λιβάνι, επικαλούνται το όνομα του Χριστού και των αγίων, επαναλαμβάνουν διάφορες προσευχές, συνιστούν την τέλεση ευχελαίου και άλλα.

***

«Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν...»

«Ός δ' αν πίνη εκ του ύδατος ου εγώ δώσω αυτω, ου μη διψήση εις τον αιωνα, αλλα το ύδωρ ο δώσω αυτώ, γενήσεται εν αυτώ πηγή ύδατος αλλομένου εις ζωήν αιώνιον»,

(Κατά Ιωάννην 4, 14)

«Απάντησεν ο Ιησούς και είπεν...»

«Όποιος όμως θα πίνη από το νερό που θα του δώσω εγώ δεν θα διψάσει ποτέ, αλλά το νερό που θα του δώσω θα μεταβληθή μέσα του σε αστείρευτη πηγή πνευματικού ύδατος, που θα αναβλύζει πάντοτε και θα του χαρίζη αιώνια ζωή».

(Κατά Ιωάννην 4. 13, 14)

ΠΗΓΗ: “Περί Μαγείας”

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

Ορθόδοξο Πατερικό Έντυπο

<http://www.xristianos.net/>